

emmaus

UUTISET

EMMAUS HELSINGIN JÄSENLEHTI NRO 2/2015 / www.emmaushelsinki.fi

PUHEENVUORO s.2

ULF SÄRS:
KÖYHYYS – JA RIKKAUS

PAKOLAISET s.4

EMMAUS EUROOPPA
VETOSI PÄÄTTÄJIIN

KUMPPANI s.6

KEHITYSVAMMAISTEN
KATIKOTI VIROSSA

AHERTAJA s.10

OMPELIJA GULCHN
MOHAMMAD SAID

KUTSU s.12

YHDISTYKSEN
SYYSKOKOUKSEEN

ACTIVISTS
FOR
CHANGE

Köyhyys – ja rikkaus

VAIMONI ATTIN kanssa meillä on tapana tehdä kävelyretkiä eri puolilla pääkaupunkiseutua. Niillä meille on selvinnyt moni asia maamme tilasta.

Olemme nähneet uusia asuinalueita luksusasuntoineen, joiden pihoilla on maasto- ja urheiluautoja ja joiden kilometrien pituisissa ”pienvenesatamissa” upeita jahteja. Olemme nähneet ostoskeskuksia ja erikoismyymälöitä täynnä kalliita statussymboleita. Olemme nähneet lentoaseman lähtöselvityksessä pitkät jonot tavallisia suomalaisia lähdössä etelänmatkalle.

Mutta olemme vaelluksillamme nähneet myös leipäjonoja, kodittomia kerjäläisiä, slummiutuvia kerrostaloja, olutkapakoita, joissa pitkäaikaistyöttömät ja eläkeläiset kuluttavat aikaa, toreja, joita kansoittavat nuoret maahanmuuttajat ja päiheteiden väärinkäyttäjät.

Minun piti kirjoittaa köyhyydestä. Mutta köyhyydestä ei voi puhua puhumatta samalla myös rikkaudesta. Rikkaus, jota ei jaeta kaikkien kanssa, on yhtä suuri ongelma kuin köyhyys.

Köyhyys maailmassa johtuu pitkälti siitä, että 10 prosenttia maapallon asukkaista omistaa 85 prosenttia maapallon varoista. Suurin osa suomalaisista kuuluu tähän 10 prosenttiin.

Tällä vuosituhannella tuloterot ovat kasvaneet myös Suomessa. Enemmistö kansasta, eivät vain kaikkein rikkaimmat, on parantanut hyvinvointiaan yhä useamman köyhän kustannuksella.

Sanotaan, että maamme elää yli varojensa. Ettei meillä ole varaa sosiaalietuuksiimme, maahanmuuttajien vastaanottamiseen ja kehitysapuun. Siksi köyhiin on kohdistettava uusia leikkauksia.

Sanotaan, että kakun pitää ensin kasvaa, että sen voisi jakaa. Meillä on kuitenkin enemmän jaettavaa kuin koskaan aikaisemmin. Meidän maassamme suurinta tuhlautusta on rikkaan enemmistön kohtuuttoman korkea elintaso. Meillä ei tule koskaan olemaan riittävästi jaettavaa köyhille, jollei rikkaiden veroja saa nostaa.

Me tarvitsemme politiikkaa, jonka tavoite on turvata köyhimpien oikeus elämiseen, ruokaan, vaatteisiin, asuntoon, terveydenhoitoon ja koulutukseen eikä talouskasvu ja rikkaiden yltäkylläisyys. Emme kuitenkaan voi vaatia sellaista politiikkaa, jolleme ole itse valmiita elämään yksinkertaista ja ekologisesti kestävä elämää.

Emmaus-liikkeen perustaja Abbé Pierre kysyy kirjassaan *Veljeys - ihmiskunnan elinehto*, pystymmekö seuraamaan välinpitämättöminä, miten kokonaiset väestönosat köyhtyvät köyhtymistään. Ja hän vastaa, että tänä päivänä, kun maailmasta on tullut yksi yhteinen kylä, meidän on pak-

ko jakaa uudelleen sekä työ että varallisuus.

Emmaus-liike perustuu siihen, että etuoikeuksistaan tietoisiksi tulleet rikkaat työskentelevät yhdessä köyhien kanssa köyhyyden ja sen syiden poistamiseksi. Samalla olemme vakuutuneita siitä, että kaikki työhön osallistuvat saavat yhteistyöstä apua myös itselleen.

”Maa kuuluu kaikille, se on viljeltävä yhdessä. Se ei tunne ketään rikasta vaan vain köyhiä, joille se antaa ravinnon. Kun annat köyhälle, et anna hänelle omastasi vaan annat takaisin hänen omaansa”, sanoi jo Milanon piispa Ambrosius 300-luvulla.

Meidän on pakko jakaa uudelleen sekä työ että varallisuus.

MENNYTTÄ JA TULEVAA

Maailma kylässä

Toukokuun viimeisenä viikonloppuna Helsingin Kaisaniemen puiston ja Rautatieaseman valtasi Maailma kylässä -festivaali. 20-vuotisjuhliiaan viettävällä festivaalilla kävi viikonloppuna noin 77 000 ihmistä. Joitakin sadekuuroja lukuun ottamatta aurinkoinen sää piti festivaalivieraat hyvällä tuulella. Festivaali kokoaa yhteen pääjärjestäjä Kepan yli 300 jäsenjärjestöä esittelemään toimintaansa. Emmaus Helsinki osallistui tapahtumaan jo perinteisesti yhdessä Pääskyjen kanssa.

Emmaus Helsinki Pariisissa

Joka vuosi toukokuun lopulla toista sataa Emmaus-ryhmää ympäri Eurooppaa kokoontuu suureen solidaarisuusmyyntitapahtumaan Pariisiin. Emmaus Helsingistä Salon Paris-tapahtumaan osallistuivat Ulla Hoyer, Pirjo Kivelä ja Tuula Snow.

Tapahtuman tuotto menee Kansainvälisen Emmauksen solidaarisuusrahastoon käytettäväksi Emmaus-ryhmien hankkeisiin eri puolilla maailmaa.

40 vuotta ammatillista perhehoitoa Karjalohjalla

Sarion Myllyssä Karjalohjalla juhlittiin 18.7. perhekodin 40-vuotisjuhlaa. Samalla julkistettiin Toivon ja Rauhan historiikki Kaikki kotona Toivossa ja Rauhasa.

Sarion ja Ojalan kehitysvammaisten perhekodit ja niiden tukiyhdistys Toivo ja Rauha ovat olleet Emmaus Helsingin kumppaneita koko 40 vuoden ajan. Onnittelemme lämpimästi ja odotamme iloisia yhteisiä hetkiä myös tulevina vuosina!

Kirjaa voit tilata postiennakolla Maija Ojalalta: musamaija.ojala@gmail.com tai Maija Ojala p. 050-5267 703. Hinta 20 euroa.

KUVASSA HEIKKI SARIO, MAIJA OJALA JA ULLA-MAIJA SARIO AURINKOISELLA MYLLYN PIHALLA.

Emmaus Suomen seminaari Ahvenanmaalla

Emmaus Suomen seminaari pidettiin Ahvenanmaalla 14-15.8. Emmaus Helsingistä osallistuivat Tuula Kajonen, Eeva-Sisko Veikkola, Pia Saikkonen-Sandell ja Ulla Hoyer.

Tavaraa Puolan ryhmille

Huhtikuussa ja elokuussa pakattiin taas tavaraa Puolan Emmaus-ryhmille. Tänä vuonna on tarkoitus lähettää neljä rekkalastillista tavaraa Itämeren yli yhdessä Emmaus Westervikin kanssa.

Tietoa Nepalín maanjäristyksestä

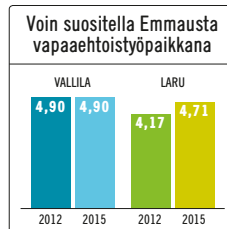
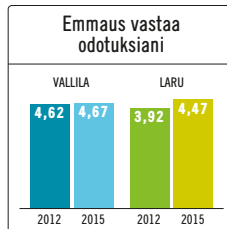
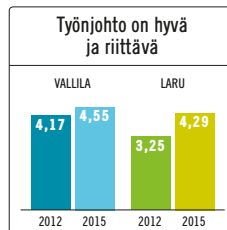
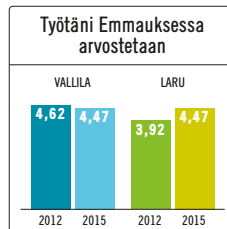
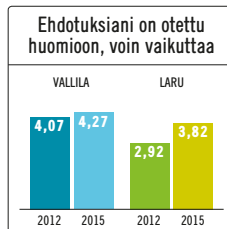
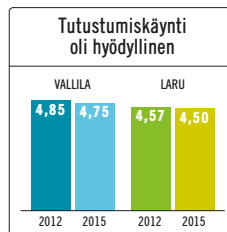
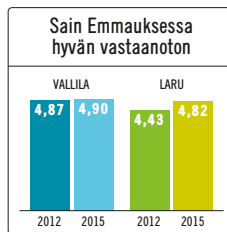
Emmauksessa 2000-luvun alussa harjoittelija-vaihdossa ollut nepalilainen Tula Kandel oli 31.8. Vallilan Emmauksessa kertomassa maanjäristyksen pahoin vaurioittaman kotikylänsä jälleenrakentamisesta.

Euroopan Emmaus-ryhmät koolla Manchesterissa

Emmaus Euroopan aluekokous pidettiin 3-6.9. Manchesterissa. Kokouksen yli 200 osanottajaa edustivat 17 maata. Emmaus-yhteisöt erityisesti Ranskassa ja Englannissa ovat jo vuosien ajan ottaneet vastaan ja auttaneet mm. paperittomia maahanmuuttajia ja pakolaisia. Kokous otti kantaa maahanmuuttajien ja pakolaisten epäinhimilliseen kohteluun ja vetosi Euroopan maiden päättäjiin. Vetoamus on julkaistu kotisivuillamme. Emmaus Helsinkiä kokouksessa edustivat Helka Ahava ja Anu Lähde.

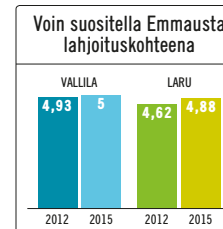
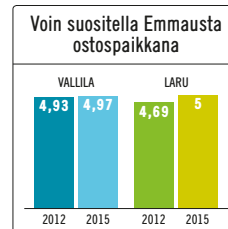
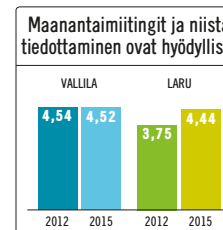
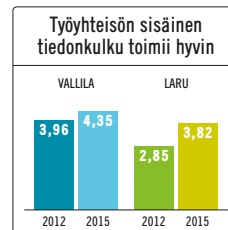
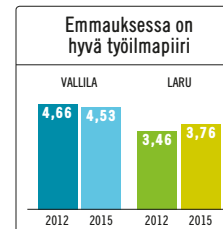
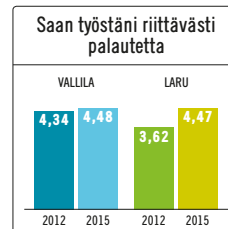
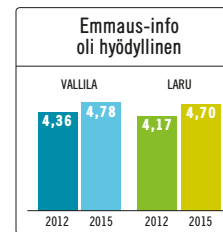
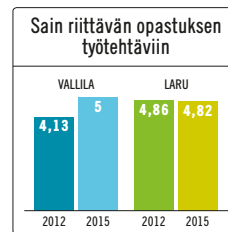
Kuulumisia kirpputoreilta

Vapaaehtoisten tyytyväisyyskysely toteutettiin syyskuussa. Tulokset osoittivat, että kummallakin kirpputorilla kyselyyn vastanneet olivat pääsääntöisesti tyytyväisiä työyhteisöönsä. Esiin tulleita kehityskohteita käsitellään työkokouksissa. Alla olevien graafien numeroasteikko on seuraava: 5 = täysin samaa mieltä, 4 = jokseenkin samaa mieltä, 3 = en osaa sanoa, 2 = jokseenkin eri mieltä, 1 = täysin eri mieltä.

Kalenteri

- 17.10.** Asunnottomien yö. Tuotto Vailla vakinaista asuntoa ry:lle.
- 18.11. klo 17.30** yhdistyksen syyskokous. Kepan kokoustila Elimäenkatu 25-27, Helsinki. Kokouskutsu sivulla 12.
- 20.11.** Lapsen oikeuksien päivä. Tuotto Lietuan tyttöryhmille.
- 12.12. klo 17.00** Emmauksen joulujuhla. Paikka ilmoitetaan myöhemmin.

MUISTOKIRJOITUS

Kolme ystäväämme on poissa

KAJ-ERIK "SAKU" SAGULIN jätti meidät huhtikuussa lyhyen sairauden murtamana. Saku oli muutamana viime vuotena tuttu näky Vallilan Emmauksessa maanantaisin ja torstaisin, tavarantoimipaivinä, jolloin hän toimi uskollisena ja luotettavana auton apumiehenä. Saku piti aina lupauksensa ja mielellään varmisti, että myös muut hoitivat oman osuutensa. Saku oli aina ystävällinen ja hyväntuulinen, ihminen, jonka seurassa oli helppo olla.

MARIA KURTÉN menehtyi auto-onnettomuudessa heinäkuussa. Maria oli tärkeä tukipilari Emmauksen toiminnassa 90-luvulla ensin asumisyhteisön jäsenenä, sitten vapaaehtoisena ja toiminnanjohtajana vuosina 1995-2002. Näin Maria oli mukana siirtämässä asumisyhteisön traditioita, kokemuksia ja tunnelmaa vapaaehtoisuuteen. Ammatiltaan Maria oli arkkitehti, ja tätä osaamista ja Marian taiteellista silmää Emmaus Helsinki ja sen kumppanit saivat hyödyntää monilla tavoin, esim. esitteiden laatimisessa, näyttelyiden suunnittelussa ja kirpputorien ja muiden tilojen sisustuksissa, mm. Mäkelänkadun kirpputorin pohjaratkaisu on Marian käsialaa.

Elokuussa saimme suruviestin pitkäaikaisen Emmaus-aktiivin poismenosta. **KALEVI SIDEBRAS** toimi Emmauksen vapaaehtoisena 70-luvulta alkaen. Hän toimi sekä kuljettajana että kasahenkilönä Tehtaan kadun kirpputorilla ja oli myös useita vuosia mukana yhdistyksen hallituksessa. Kalevi ehti olla vielä Mäkelänkadullakin joitakin kertoja, sitten voimat uupuivat ja hän joutui jäämään pois rakastamastaan työstä.

TEKSTI ULLA HOYER JA HELKA AHAVA

VIROSSA VIRKISTYMÄSSÄ

EMMAUS HELSINGIN
VAPAAEHTOISET TUTUSTUIVAT
VIRKISTYSPÄIVÄNÄ
KATIKOTIIN.

TEKSTI ANNA SAMMALKORPI JA HELKA AHAVA | KUVAT HEIKKI AHAVA, ULLA HOYER, HANNU SARIO JA TUULA SNOW

Toukokuuisena maanantaiaamuna Länssisataman terminaalissa oli koolla nelisenkymmentä aamuvirkkua emmauslaista. Kun **Kajosen Tuula**, matkanjohtajamme, oli kaiken hoitanut viimeisen päälle ja tilannut meille vielä aurinkoisen ja tyynen säänkin, saattoi Viron valloitus alkaa kaikin puolin mukavissa merkeissä. Yksi oli kuitenkin joukosta poissa. Emmauksen uskollinen ja monivuotinen noutopalvelumies **Saku** oli kovasti odottanut Tallinnan matkaa, mutta äkillinen sairaus vei aina iloisen ja ystävällisen Sakumme, ja toukokuuisena torstaina olimme hänet saatelleet haudan lepoon.

Laivamatka sujui rattoisasti, ja Tallinnan satamasta siirryimme tilattuun Taisto-bussiin, joka kuljetti meidät noin 40 km etelään Kohilan kuntaan. Lounaan jälkeen vierailimme Kohilan vanhusten turvakeskuksen kirpputorilla, jonne meiltä on lähtenyt monet kuormat huonekaluja ja taloustavaroita ym. Kirpputorin ja turvakeskuksen kantava voima, **Inda Kuntor**, kertoi toiminnasta. Kerran viikossa vapaaehtoiset tarjoa-

vat turvakeskuksessa vanhuksille keittolounaan. Niille, jotka eivät pysty tulemaan paikan päälle, keitto viedään kotiin. Turvakeskukseen voi tulla viettämään aikaa ja kahvittelemaan, ja tiloissa järjestetään myös ohjattua toimintaa. Kohilan kunta tukee keskusta tarjoamalla tilat ilmaiseksi ja maksamalla sähkölaskun. Muuten toiminta rahoitetaan kirpputorin tuotoilla. Kirpputorilla tapasimme myös Indan tyttären **Kristiina Vanemin**, joka on työssä naapuritalossa kunnan sosiaalityöntekijänä, ja kehitysvammaisten Katikodin johtajan **Merilin Niilopin**.

Merilin jatkoi kanssamme noin viiden kilometrin päässä sijaitsevaan Katikotiin. Vanha, suuri rakennus näytti kutsuvalta maalaismaaisessa ympäristössään. Aurinko paistoi kirkaasti, ruoho oli vihreää, kukat ja hyötykasvit kukoistivat pihalla. Meitä olikin jo odotettu, ja pian pääsimme tervehtimään kodin asukkaita, muita päivätoimintaan osallistuvia ja heidän ohjaajiaan.

Katikodin avarassa salissa oltiin työn touhussa. **Meeli Turu** kutoi villapaitaa, **Raivo Merimaa** näytti tekemiään kauniita koreja ja kertoi osavansa kutoa myös mattoja. Koolla oli joukko

VASEMALLA: Katikodilla on laajat ja vehreät tilukset.

Vieraita tulossa.

PÄÄLLÄ: Lepohetki klapitalkoissa. Katikodin asukkaille olisi tärkeää päästä töihin myös kodin ulkopuolelle.

ALLA: Maija Ojala ja Helka Ahava vierailivat Katikodissa myös helmikuussa. Merilin Niilol kertoo unelmistaan.

> iloisia ja virkeitä ihmisiä. ”Ei ole vaikeaa”, sanoivat kaikki. Kolmena päivänä viikossa työpajassa tehdään aamupäivä käsitöitä ja koruja, kahtena päivänä käydään sama aika koulua. Työpajaan osallistuvat Katikodin kymmenen asukasta ja seitsemän muuta Kohilassa asuvaa kehitysvammaista.

Unelma työkeskuksesta

Merilin kertoi Katikodin arjesta ja omista haasteistaan ja haasteistaan. Reilu vuosi sitten hän alkoi työparinsa **Kersti Veimannin** kanssa toteuttaa yhtä unelmaansa: työpajaa, joka tarjoaisi mielekästä työtä kehitysvammaisille. Merilinin innoittajana oli Karjalohjalla toimiva Toivo ja Rauha ry:n Majakan työkeskus. Kun vielä Emmaus Helsinki lähti taloudellisesti tukemaan Merilinin unelmaa ja Kohilan kunta oli kiinnostunut yhteistyöstä, Merilin ja Kersti uskalsivat panna toimeksi. Emmaus Helsinki maksoi hanketta vetävän Kerstin palkkakustannukset kymmeneltä kuukaudelta viime

vuonna ja jatkaa maksamista tämän vuoden loppuun asti. Tällä hetkellä työpaja pyörii vielä Katikodin tiloissa, mutta Kohilan kunta on osoittanut sille Kohilan keskustasta ison tilan, johon kuitenkin täytyy tehdä kallis remontti. Tuleva työkeskus sijaitsee vanhusten turvakouksen yläkerrassa. Katikodin ja turvakouksen toiminnasta vastaa sama säätiö, joten tilaratkaisu on siinäkin suhteessa käytännöllinen. Kuten tavallista, ainoa ongelma on raha. Kunta ei maksa remonttia, ja rahoitushakemusten tekeminen vie suuren osan Merilinin ja Kerstin ajasta. Viranomaisetkin painostavat kohentamaan myös kodin tiloja, mutta rahoitusta on vaikea saada.

Katikoti syntyi rakkaudesta

Katikoti on ollut kehitysvammaisten koti jo kohta kaksikymmentä vuotta. Sen perusti Es-

Meeli Turu pitää kutomisesta.

ter Laus, joka halusi, että oma tytär Kati ja muut Viron kehitysvammaiset saisivat elää arvokkaasti ja rakastettuina hyvässä ja turvallisuudessa ympäristössä. Katikotia varten ostettiin neuvostoeliitin tunnelmallinen mutta ränsistynyt lomakeskus Kohilasta. Espoossa toiminut Emmaus Kanava keräsi hankkeelle rahaa suomalaisilta yhdistyksiltä ja yksityisiltä ihmisiltä.

Myös Kansainvälinen Emmaus antoi suuren summan ja Emmaus Helsinki oli mukana. Talossa järjestettiin monet kansainväliset talkoot, ennen kuin siitä tuli asumiskelpoinen koti.

Emmaus Helsinki on antanut myös viime vuosina remonttiapua Katikodille, ja annamme vuosittain 5 000 euroa juokseviin kuluihin. Tämä apu mahdollistaa toiminnan jatkumisen, korosti Merilin. Neljä vuotta sitten hän oli ehdottamassa Katikodin sulkemista jatkuvien taloudellisten vaikeuksien takia. Nyt asukkaista maksettava kuukausikorvaus yhdessä Emmaus Helsingin avun kanssa auttaa pitämään nenän

Iloisia retkeläisiä Katikodin pihalla.

pinnan yläpuolella, vaikka jokainen uusi korjauskohde vanhassa talossa aiheuttaakin päänsärkyä.

Työssäkäynti on tärkeää

Ihmettelimme, miten Merilin jaksaa vielä aloittaa uuden hankkeen kaikkien taloudellisten vaikeuksien keskellä? ”Illalla olen hyvin uupunut, työtä on niin paljon. Usein tuntuu, etten ole saanut päivän aikana tehdyksi mitään siitä, mitä suunnittelin, vaikka kiire on ollut kova. Minulla on kuitenkin niin tukeva visio, että siitä saan voimia.” Kun Merilin alkaa puhua ”tukevasta visiostaan”, hänen kasvonsa syttyvät. ”Meillä on saksalaisia tukijoita, jotka ovat valmiita auttamaan kahvilan ja pesulan perustamisessa. Saisimme heiltä kalusteet. Ehkä viiden vuoden kuluttua... Ensin pitää remontoida uusi tila ja saada myös Katikotiin rakennetuksi pari uutta makuuhuonetta, jotta voisimme ottaa enemmän asukkaita.”

Katikodin rakennuksessa ja puutarhassa on varsinkin kesäaikaan paljonkin tekemistä talon asukkaille. Mihin siis tarvitaan vielä työkeskusta? ”Työkeskuksen tärkein merkitys on siinä, että meidän asukkaamme lähtevät aamulla töihin niin kuin muutkin ihmiset. Työ tuo heidän päiväänsä struktuuria, ja he tietävät aamulla, mitä sinä päivänä on odotettavissa, ovat innostuneita ja virkeitä. Nyt aikaa ei vain kuluteta vaan tehdään jotakin, josta syntyy tulosta.

Asukkaamme tuntevat itsensä osaaviksi, ja heidän elämäänsä on tullut uutta mielekkyyttä. ➤

➤ Työnohjaajien ja Kohilan muiden kehitysvammaisten mukana on tullut myös uusia sosiaalisia suhteita. Pitemmällä tähtäimellä haluamme saada myös tuloja työpajan tuotteista.”

Kahvittelun jälkeen tutustuimme asukkaiden huoneisiin, jotka olivat viehättävästi laitettuja ja hoidettuja. Katikodin työpajassa valmistettuja käsitöitä saimme ostaa tuliaisiksi. Pian jouduimme kuitenkin aikataulun pakottamina suuntaamaan Taisto-bussin nokan takaisin kohti Tallinnaa. Osa ryhmästä lähti aikaisemmalla laivalla kotimatalle, loput jäivät vielä muutamiksi tunneiksi nauttimaan Tallinnan tunnelmista.

Iltapäivätunteihin Tallinnassa sisältyi monenlaista, vähän shoppailua ja sekoilua, geokätköilyä, taiteilijatapaamisia. Mitä kellekin. Olipa joku joutunut niin Tallinnan lumoihin, että myöhästyi laivasta. Muistorikas matka siis!

Kokonaisuudessaan virkistyspäivä oli antoisa, aurinkoinen ja ajatuksia herättävä. Uusin voimin jaksaa taas ahertaa Emmauksessa, kun on saanut omin silmin nähdä, mihin työmme tuloksia käytetään. Viroa emme yhdessä päivässä valloittaneet, mutta Katikoti valloitti meidät. Kiitos kaikille!

Taiston kyydissä.

AHERTAJA GULCHN MOHAMMAD SAID

Emmauksen Vallilan myymälän tarjoamaa korjausompelua on jo vuoden verran ansiokkaasti hoitanut irakilaisyyntyinen maahanmuuttajanainen. Hän joutui jättämään kotimaansa ja etsimään vakaita ja turvallisia elinoloja muualta, kuten tänä päivänä niin suuri joukko kriisimaista pakenemaan joutuvia kansalaisia.

Gulchn Mohammad Said syntyi Pohjois-Irakissa, Duhokin kaupungissa 34 vuotta sitten. Syntymäkaupungissaan Gulchn kävi koulunsa ja aloitti ala-asteen opettajan koulutuksen.

– Koko yli go-vuotiaana kuolleen äidinisän ja vanhempieni elämä oli sotien varjostamaa. Omat opiskeluni keskeytti uudelleen alkanut sota, Gulchn kertoo.

Pohjois-Irakin asukkaat ovat kurdeja ja vainottuja. Arabit eivät hyväksy heitä muslimieiksi vaan rinnastavat heidät israelilaisiin, joita arabit pitävät vihollisina. Kurdit ovat joutuneet laajan irakilaisen hallinnon harjoittaman mielivallan kohteeksi. Gulchn’n puoliso tuli Suomeen **Saddam Husseinin** kurdien vainon aikana turvapaikanhakijana. Kun hän vuosien jälkeen uskaltautui vierailemaan kotimaassaan, he avioituivat. Mies palasi Suomeen, ja Gulchn jäi odottamaan viisumia Suomeen muuttoa varten.

– Odotin viisumia seitsemän kuukautta. Saavuini maahan maaliskuussa 11 aikaan illalla. Aamulla, kun heräsin, ulkona satoi lunta. Herää, herää, huusin miehelleni. Ulkona sataa lunta! Hän rauhoitteli minua ja kertoi lumisateen olevan Suomessa tähän aikaan keväästä normaalia. Katsoin ulos maisemaa, ja kaikkialla näkyi vain valkoista lunta. Se oli ensimmäinen kokemukseni Suomesta, kertoo Gulchn nyt jo naureskellen.

Vuodet ennen esikoisen syntymää Gulchn kertoo käyttäneensä ahkeraan suomenkielen

opiskeluun ja myös työelämään tutustumiseen. Tytär syntyi, kun Gulchn oli asunut Suomessa nelisen vuotta.

– Mietimme nimeä työlle, ja mieheni ehdotti nimeä **Aavin**. Meidän kielellämme Aavin tarkoittaa paikkaa, jossa on paljon vettä. Suomessa on paljon vettä, on jokia ja järviä. Niin nimeksi tuli Aavin, muistelee Gulchn.

Emmaukseen Gulchn tuli Monika-Naisten kautta, jonka kanssa Emmaus tekee yhteistyötä. Monika-Naiset liitto ry on monikulttuurinen järjestö, joka tarjoaa erityispalveluita maahanmuuttajaisille ja lapsille ja tukee kotoutumista eri keinoin.

– Olin ollut pitkään työttömänä ja sain kutsun työnvälitystoimistoon, ja siellä oli myös työntekijä Monika-Naisista. Hän kertoi auttavansa suomea taitavia maahanmuuttajaisia työhäussa. Sanoin hänelle, että jos hän löytää minulle työpaikan, aloitan vaikka huomenna. Parin päivän päästä hän kutsuikin minut Monika-Naisten toimistolle ja kysyi, mitä osaan. Sanoin osaavani ommella, vaikka se ei olekaan ammattini. Kuulin, että hänellä olisi tällainen paikka tiedossa Emmauksessa, kuvailee Gulchn eloisaan tapaansa päätymistään Emmaukseen korjausompelijaksi.

Kahden ja puolen kuukauden harjoittelujakson jälkeen Gulchn sai vuoden pestin tukityöllistettynä korjausompelijana Emmauksessa. Hän on hyvin iloinen työstään ja kertoo haluavansa tehdä työtä jatkossakin. Gulchn on hyvin ahkera ja aikaansaava. Korjausompelun lisäksi hän tekee erilaisia tuunauksia, osallistuu ruuanlaittoon ja hinnoitteluun sekä auttaa muutenkin tarpeen mukaan.

Gulchn on käynyt vastaanottokeskuksessa tapaamassa sinne saapuneita maanmiehiään. Hän auttaa siellä parhaansa mukaan muun muassa tulkkaamalla. Hänen silmänsä täyttyvät kyyneleistä, kun hän kertoo nuoresta miehestä, jonka oli tavannut edellisenä päivänä. Tämä oli pakolaismatkallaan joutunut kävelemään 10 päivän ajan ilman ravintoa. Iho miehen jaloista oli kuoriutunut pois.

Gulchn arvostaa Suomen rauhallisia ja turvallisia oloja. Hän on iloinen siitä, että voi kasvattaa tyttärensä täällä ilman jokapäiväistä pelkoa. Hän ei usko, että rauhaa saadaan hänen kotimaahansa tulevaisuudessa.

– Vaikka maalla on rikkauksia, kuten öljyä, rikkauudet valuvat vain joidenkin taskuihin. Ihmiset eivät myöskään ole tasa-arvoisia, vaan ne, joilla on rahaa, voivat tehdä, mitä haluavat, sanoo Gulchn surullisena.

Gulchn ymmärtää heitä, jotka haluavat jättää oman maansa ja pyrkivät Eurooppaan.

– Kolme asiaa, joita ihminen tarvitsee elääkseen ovat: rauha, terveys ja hyvä koulutus. Euroopassa näin on. Jos kysyt pakolaiselta, miksi hän lähti, hän saattaa vastata, että on parempi kuolla kerran kuin kuolla joka päivä. Siellä me kuolemmme joka päivä, kun meillä ei ole mitään, ei vettä, ruokaa, energiaa eikä turvaa, kiteyttää Gulchn lopuksi syyt, joiden vuoksi hän monien muiden lailla on joutunut jättämään oman kotimaansa.

Gulchn – yksi meistä.

TEKSTI RAIJA RANTASALO | KUVAT ANU VILJANEN-HÄGGMAN

On parempi kuolla kerran kuin kuolla joka päivä, kiteyttää Gulchn syyt pakolaisuuteen.

Itella Green

BHB2

MUUTOKSEN TEKIJÄT

Emmaus on mahdollisuus erilaisille ja eri ikäisille ihmisille tehdä mielekästä työtä omien kykyjensä ja voimiensa mukaan tasa-arvoisemman maailman puolesta.

Emmaus Helsinki ry:n syyskokous

Aika: Keskiviikkona 18.11.2015 klo 17.30 **Paikka:** Kepan kokoustila Elimäenkatu 25–27, Helsinki
Tarjolla on kahvia ja teetä sekä suolaista ja makeaa purtavaa.

Työjärjestys

- 1 Kokouksen avaus
- 2 Kokouksen puheenjohtajan ja sihteerin valinta
- 3 Pöytäkirjan tarkastajien ja ääntenlaskijoiden valinta
- 4 Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen
- 5 Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen
- 6 Vuoden 2015 toimintasuunnitelman ja talousarvion hyväksyminen.
Hallituksen ehdotukset ovat saatavissa molemmilta kirpputoreilta, tilattavissa Emmauksen toimistolta puh 045 1388 673 tai luettavissa verkossa osoitteessa: <http://1drv.ms/1NJARVh>
- 7 Vuoden 2015 jäsenmaksun suuruus
- 8 Hallituksen puheenjohtajan ja hallituksen jäsenten valinta.
Vaalivaliokunta ottaa vastaan ehdotuksia:
– Eeva-Sisko Veikkola puh 050 526 2917
– Uffe Särs puh 050 564 1833
– Ulla Hoyer puh 040 760 7325
- 9 Valitaan tilintarkastaja ja kaksi varatilintarkastajaa
- 10 Muut asiat
- 11 Kokouksen päättäminen

emmaus
HELSINKI

Tervetuloa! Hallitus

Jos et ole vielä maksanut vuoden 2015 jäsenmaksua, voit maksaa sen ennen syyskokousta tilillemme: FI17 5780 1020 0039 04, viite: 11112. Jäsenmaksun suuruus on omavalintaisesti 5–100 euroa.

KOKOUKSEN JÄLKEEN SPR:n edustaja kertoo pakolaisten auttamisesta.